

אשמת ההתיקשות

מילחמה מצדקת!

... ישראל יצאה למילחמה מצדקת במחבלים. אמת הרבר: לאורך גבול הלבנון נשמרה, פחות או יותר, הפסקת האש מצד המחבלים. אך לא העילה למיבצע, שלום הגליל" חשובה. חשובה המציאות שנוצרה מעבר

הארץ

לגבול. בסופו של דבר, מותר לנו לשאול שאלה פשוטה: נגד מי כווננו כלי הנשק הרבים ומיצבורי התחמושת שצברו המחבלים בדרום לבנון? מי האויב שהועד כמטרה להיערכות צבאית זו? הרי ברור הרבר, כי ישראל, ישויה ותושביה, הם שהיו אמורים להיות קורבנותיה של התארגנות מסוכנת זו כבוא שעת הכושר המתאימה.

לישראל היתה הזכות — זכות השמורה לכל מדינה — לפעול נגד

תוקפנות זו. מרגע שנוצרה קונסטלציה מדינית נוחה ומשעה שנתאפשר להרחיק איום זה מגבולנו ומישובינו, רשאים היינו להשתמש בזכות זו ולהבטיח, פשוטו כמשמעו, את שלום הגליל (אם כי על היקף הפעולה ועל הרחבתה יש, ועוד יהיו בודאי, ויכוחים וחלוקי דיעות).

תביעתנו העיקרית איפוא היא שלא יחזור האיום הבלתי נסבל הזה ושחשבי ישראל בגבולנו הצפוני ידעו שקט ושלוה. על מימושה של זכות זו נלחמנו ואותה ניתן להשיג. אמת הרבר, שילמנו מחיר כבד בקורבנות — והאוכלוסיה האזרחית של לבנון שילמה אף היא מחיר אכזר — תמורת מימוש זכות זו. אך קרוב לוודאי שהיינו משלמים מחיר כפול ומכופל אילו המחבלים ובעלי בריתם הם שהיו פותחים במיתקפה נגד ישראל, מיתקפה שלשמה נאגרו כלי המילחמה, תושבי לבנון — מוסלמים נוצרים ודרוזים — שילמו כאמור מחיר כבד כנפש וברכוש במאבק זה. מחיר זה לא יהיה לשוא, אם כתוצאה מהפעולה הישראלית ומהמציאות החדשה שנוצרה בלבנון יבוא קץ

ליטורים שהמיטה עליה מלחמת אזרחים עקובה מרס שהמחבלים נטלו בה חלק ראוי לכל גנאי אפשרי. אמת

אמנון רובינשטיין

הרבר: ישראל לא נכנסה ללבנון כדי "לעשות בה סדר", ולא לשם כך נפלו, או צריכים ליפול, אנשינו. אך יהיה זה טבעי לגמרי אם נוכל לעזור לעם הלבנוני, על פלגיו וכתותיו השונים, לשקם את ארצו ולהחזיר לעצמו את ריבונותו האבודה...

אמנון רובינשטיין, 14.6.82

סדר חדש בלבנון!

ככל שניתן ללמוד מן הידיעות הלא שלמות המגיעות משרה המערכה הצבאית ומשרה המערכה המדינית הרי עד כה מתנהלות שתיהן בהצלחה רבה מתוך מאמץ לטפל בבעיית הטירור האש"ף טיפול שורש ולא כמכת תגמול בלבד. נראה, כי צה"ל מוכן כראוי למערכה, לעומת "מבצע לטיני" למשל, וכי הפעולות מתנהלות, "על פי התכנון" ואף טוב מן הצפוי. גם הצד המדיני הוכן, ככל שניתן, כהלכה... טוב עשה הרוב הגדול במערך, שהצביע עם הקואליציה נגד הצעת אי-האמון של סיעת חר"ש. בעת מילחמה אין מגישים הצעות אי-אמון ואת הביקורת דוחים לאחור תום הקרבות. הציבור הרחב לא היה מקבל כל גישה אחרת...

מהלכה המוצלח של המערכה עד כה מחוק את ראש-הממשלה ואת כושר קיומה של ממשלתו. הרבר גם מחוק

בעד, "פעולה מוגבלת"!

כל מה שהיה אפשר לומר נגד מילחמה יוזמה בלבנון או נגד פעולה צבאית גדולה העלולה להידרדר למילחמה של ממש שמחירה יהיה כבד והישגיה מפוקפקים — כבר נכתב ונאמר. עתה, כשכוחות צה"ל נתונים בעיצומו של מיבצע, "שלום הגליל" בלב דרום לבנון — כל ההנמקות, ההפצרות והפניות אל השכל הישר נהפכו לאקדמיות. המישאלה הספונטנית הראשונה שעולה בשעות אלה על דעתנו ובליבנו היא שחיללינו — נכים ואבות — יצליחו במשימה שהוטלה עליהם וישונו בריאים ושלמים. למישראל זה יש לצרף את התקווה, שהממשלה לא טעתה בחישוביה ובהיערכותיה הן לגבי התגובה האמריקאית האפשרית — לראשונה אנו מועלים בניגוד לרצונה המפורש — והן לגבי התגובה הסורית, ולהתפלל כי המשימה שהוטלה על צה"ל — הרחקת תותחי המחבלים

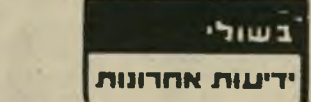

מיבגו של אחדות!

בימים של מילחמה והתגייסות לאומית, פיסית וגם נפשית, קיימת נטיה טבעית ובריאה למתן את חילוקי-הדיעות הפוליטיים המפלגים את הציבור בכל ימות השנה. החיילים שכוחות, המסתכנים יחד ומקריבים יחד, ללא הברל השקפות ושייכות רעיונית ואירגונית, הם הקובעים את סדר הקדימויות והציבורי שבעורף מקבל את השראתו מהם...

על רקע ההפגנה הזאת בלטו במיוחד אותם חברי-כנסת מעטים, 10 במניין, שאפילו עת כזאת לא יכלו להתייצב בשורה אחת עם הרוב הגדול שהמחיש את מה שהמוני העם חשים בשעה זו... הם צריכים להיות מודעים לעובדה שהציבור יעריך את מלוא המשמעות של הפגנתם על-יפי אמות מידה משלו. והוא ירשום לפניו באילו ימים ובאילו תנאים פרשו מן הקונסנזוס הלאומי.

מאמר מערכת, 9.6.82

המיבצע נאמר!

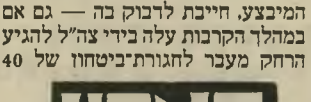
...אפילו לפי נתוני האויב יוצא, כי צורק הרמטכ"ל שאמר, בלי להכנס לפרטים שחיללינו גמרו את המשימה שהוטלה עליהם במחצית הזמן לעומת מה שתוכנן על-ידי מוצביהם, ויתכן מאוד שהיום, בחופיע עיתון זה, כבר יגיע המיבצע כולו לקיצו...

הרצל רוזנבלום, 10.6.82

לסכח 40 קילומטר!

... ישראל הפעילה את כוחה הצבאי כדי להוציא את יושבי הגליל כולם מטווח האש של תותחי המחבלים והקטיושות שלהם.

הנמקה זו של המיבצע הצבאי הצליחה בלום במידה רבה את הגורמים הבין לאומיים למיניהם אשר היו נכונים למצוא דופי בשימושו ככוח צבאי, שכן הם לא יכלו שלא להודות בצירקת ההנמקה הזאת. הממשלה, שבמשך כל השבוע לא קיבלה שום הגדרה אחרת של מטרת המיבצע, חייבת לרבוך בה — גם אם במהלך הקרבות עלה בידי צה"ל להגיע הרחק מעבר לחגורת-ביטחון של 40

קילומטר... הסכם הפסקת-האש צריך להבטיח לנו, אם רדישה זו לא באה או לא תבוא על סיפוקה כתוצאה מהקרבות — שתושבי קריית שמונה, מטולה וישובים אחרים יוכלו לנשום לרווחה וישונו ראש הניקרה, נהריה והגליל המערבי... המסקנה צריכה להיות אחת משתיים — או שהסכם הפסקת האש יחול על הצבא הסורי בלבד, או שצה"ל יוכר כשטח 40 קילומטר כבעל סמכויות הדומות לאלה של מימשל צבאי.

מאמר מערכת, 11.6.82

אש"ף אשם!

... נואלת היא הטענה, כאילו ישראל "ניצלה" את ההתנקשות בשגריר

ישראל בלונדון כדי לבצע את התכנית שלה לחיסול כוח המחבלים בלבנון. גלה אילו היתה לישראל מטרה כזו, לא היה זה העיתוי הנכון. מי שהיה מעוניין לנצל עיתוי זה ליעדיו המדיניים, הרי זה אש"ף...

משה זק, 6.6.82

מעל לכל מחלוקת!

טנקים של צה"ל שוב נעים בלבנון, וזו אכן מילחמה. לפחות מאז יום השבת ברור היה שהמאורעות מידרדרים מחוסר

היעילות וחוסר האונים אל הצורך לשחרר את יושבי הצפון מהפגזות ההתשה. זו מטרה, אשר — כפי שהוכרר מעל לכל ספק — עומדת מעל לכל מחלוקת רעיונית או פוליטית...

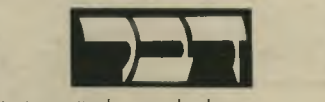
מרדכי ברקאי, 7.6.82

אהרון מגד
ומנקה הלאה, והדמיין רודף ואינו משיג.
אהרון מגד, 11.6.82

ביטחון שוטף לצפון!

כמצב שנוצר בגבול הצפון כסוף השבוע שעבר לא היה מנוס מפעולה צבאית מאסיבית בתוך שטח לבנון נגד המחבלים, מעויהם, בסיסתם, כליות, אנשים ומפקדותיהם... גם למי שסבור שאין פיתרון צבאי לבעיית הטירור הפלסטיני קשה להצביע על דרך

אחרת שיכלה להבטיח ליישובי הצפון ביטחון שוטף בטווח המידי והכיבוי. היריות שנורו אל שגריר ישראל בבריטניה שלמה ארגוב היו בבחינת הקש ששבר את גב הגמל... אם לא היה זה מעשה ההתנקשות בלונדון, היה מוקדם או במאוחר מתרחש פיגוע חבלני כלשהו בישראל או מחוצה לה, ולממשלה לא היתה כל ברירה אלא לנקוט בצעד-תגמול, שיהיה לא רק מעשה-ענישה אלא פעולת-מנוע לחיסול יכולת פעולתם של אירגוני הטירור לתקופה ארוכה.

...ניתן לומר כי בשעה זאת יש תחושה של הסכמה לאומית לגבי עצם הצורך בתגובה חריפה... בשעה זאת אין לנו אלא לקוות כי המערך בצפון תשיג גם את יעדיה הצבאיים וגם את יעדיה המדיניים ללא הפתעות בלתי-צפויות.

דניאל בלוך, 7.6.82

תנופת הכיבוש!

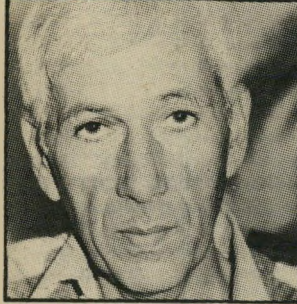
שישה ימים עברו מאז החל מיבצע "שלום הגליל", וכמו בששת הימים שלפני 15 שנה בריוק — חזרת, ולו רק לשעה, לשרור בארץ אותה אזוריה של "בצחון בוק" מפליא, המעיד על כוחה הבלתי-רדגיל של ישראל, מדינה קטנה זו, למחוק את אויביה במהלומה עזה אחת, שאת תנופתה אין לעצור. שוב משיעי הדרוזי, בין שירמולדת לשירמולדת, בין ר"ש לר"ש, שמות כפרים וערים, מהם ידועים לנו מן המיקרא, מהם משלושים השנה האחרונות, שהצבא מגיע אליהם, כובש אותם, חולף על פניהם וממשיך בהתקדמותו, ועוד לפני שיש סיפק לרמיזים להתעכב על תמונה אחת, כבר משאירה אותו תנופת הכיבוש מאחור,

הבר

את מעמדו הפנימי של שר-הביטחון, אריאל שרון, חבל שראשי "העבודה" החמיצו את ההזדמנות שנקרו להם מאז הבחירות לכנסת העשירית להקים קואליציה רחבה עם הליכוד...

אם תסתיים המערכה בהצלחה, הרי יש סיפוי לבניית הסדר חדש בלבנון שיחוק את הנוצרים והכוחות המתונים בלבנון ובציבור הפלסטיני, ואולי יש סיכוי למציאת פרטנר ירדני או פלסטיני בהגשמת תהליך "קמפ דייוויד", אין ביטחון בכך, אך זה סיכוי ראשון מאז "ספטמבר השחור" ב-1970 כאשר חיסל מלך ירדן את המחבלים בארצו.

דניאל בלוך, 9.6.82

יואל מרקוס

מטווח ישובי הצפון — אכן תישאר מוגבלת. עתה נפל הפור על פעולה מוגבלת ובעלת יעד פחות גרנדיוזי מהפיתרון הכולל. שבע פעמים דחה ראש-הממשלה את החלטתו להתיר

פעולה זו ואינני בטוח שמוז האוויר היה הסיבה היחידה לכך. עתה שנתן את האור "הירוק", עליו לשמור שבוע עיניים על כך שהפעולה לא תחרוג מעבר ליעד שנקבע לה, ולהודיע עוד היום כי ישראל מוכנה להיכנס למי"מ עם הסכם חדש להפסקת-אש על כך שהמחבלים לא יירו משום מקום ותותחיהם לא יאיימו עוד על יושבים אזרחיים בצפון.

יואל מרקוס, 7.6.82

משימה צודקת!

...בשעה זו חייבים חיללינו, המבצעים את החלטות הדרג המדינית, לחוש לצידם, מלווים אותם בדאגה, ומיחילים להם ככל ליבם, שישלימו בהצלחה ובזמן הקצר ביותר את המשימה הקשה

ידיעות אחרונות

שהוטלה על שיכמם. עליהם גם לדעת, שמשיתמם צורקת, שכן הציור הקטלני הרב, שצברו אירגוני-החבלה בלבנון, מטרתו אחת ויחידה: לפגוע בישראל ככל שטווח הנשק שבשרותם מאפשר להם.

יעקב ברזו, 7.6.82